

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1117/2022
27.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Деана Моћића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 837/20 од 25.05.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 189/22 од 03.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Деана Моћића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 837/20 од 25.05.2022. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 189/22 од 03.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 837/20 од 25.05.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка суду плати износ од 26.290,00 динара, а ОЈТ у Старој Пазови износ од 28.910,38 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 189/22 од 03.08.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Деан Моћић због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће усвојити поднети захтев за заштиту законитости у целости и укинати побијане пресуде и предмет вратити на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава исказ сведока др ББ дат на записнику пред надлежним јавним тужиоцем дана 03.03.2020. године, јер се према наводима захтева, сведок као ординирајући лекар оштећене, супротно одредби члана 93. ЗКП, изјашњавала о околностима, које према ставу браниоца, представљају професионалну тајну, због чега су и записник, као и налаз и мишљење судског вештака др Владимира Пилије од 19.05.2020. године, који је заснован на предметном исказу, незаконити докази, посебно имајући у виду да у конкретном случају није било сагласности да се именовани сведок испита о околностима које је од ње као пацијента сазнала, а не постоји посебан пропис на основу кога је сведок ослобођена чувања професионалне тајне.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 16. став 1. ЗКП је прописано да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим закоником, другим законом или опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Одредбом члана 91. ЗКП је прописано да је сведок лице за које је вероватно да ће дати обавештење о кривичном делу, учиноцу или о другим чињеницама које се утврђују у поступку, док је чланом 92. став 1. истог законика прописано да свако лице које може да пренесе своја сазнања или опажања у вези са предметом сведочења има способност сведочења.

Из списка предмета произилази да је сведок др ББ испитана пред замеником ОЈТ у Старој Пазови дана 03.03.2020. године, у свему у складу са законским одредбама које се односе на испитивање сведока. Из садржине њеног исказа произилази да се овај сведок - лекар опште праксе у Дому здравља у ..., изјашњавала о свим непосредним сазнањима до којих је дошла у оквиру обављања активности из свог делокруга рада - узимања анамнестичких података пацијента, а у оквиру које активности је у два

наврата обављен разговор са оштећеном о разлогу јављања у Дом здравља, критичном догађају, констатованим повредама на оштећеној, и психичком стању у коме се оштећена налазила и сачињена је медицинска документација - извештај од 06.08.2019. године, а затим и извештај од 07.08.2019. године, уз који је издат и упут за амбулантно специјалистички преглед и испуњен образац о насиљу у породици, о чему се овај сведок у свом исказу такође изјашњавала, објашњавајући шта је као лекар предузела приликом поновног јављања оштећене у Дом здравља поводом критичног догађаја.

У том смислу, а имајући у виду да лекар има обавезу да утврди анамнестичке податке и унесе исте у свој извештај, као и да се сведок у свом исказу изјашњавала само о наводима оштећене изнетим приликом узимања анамнестичких податка, који су унети у сачињене извештаје и представљају саставни део тих извештаја, које су лекари овлашћени да издају у складу са прописима који регулишу област здравства и који могу бити коришћени као доказ у кривичном поступку, то Врховни касациони суд налази да давањем предметног исказа у својству сведока, др ББ није повредила дужност чувања професионалне тајне, у смислу члана 93. став 1. тачка 2) ЗКП, како то неосновано истиче бранилац.

Самим тим, по оцени овог суда, исказ сведока др ББ, који је дат пред замеником ОЈТ у Старој Пазови на записнику Кт 778/19 од 03.03.2020. године, изведен је у свему у складу са законом и није прибављен противно члану 16. став 1. ЗКП, па исти, као и записник о испитивању овог сведока, из којег произилази да садржи све податке, који су законом предвиђени као обавезни, не представљају доказе на којима се пресуда не може заснивати, а супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног

Сходно изнетом, и судскомедицинско вештачење и то налаз и мишљење вештака др Владимира Пилије од 19.05.2020. године, које је обављено по наредби јавног тужиоца, од стране овлашћеног вештака, који је предметни налаз и мишљење дао у складу са правилима науке и струке сходно одредбама ЗКП и које је имало за предмет утврђивање врсте, тежине и механизма настанка повреда код оштећене, у коме је коришћен исказ сведока др ББ, такође представља законит доказ на коме се пресуда може заснивати.

Наводима захтева којима се доводи у питање непристрасност вештака, оспорава садржина предметног налаза и мишљења и указује да је мишљење изнето у налазу противречно изведеним доказима, по оцени овога суда, бранилац окривљеног побија чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди које не може бити предмет испитивања.

Како се, по оцени овога суда, докази на које указује бранилац, сматрају законитим доказима на којима се може заснивати пресуда, то се по налажењу Врховног касационог суда као неосновани оцењују наводи браниоца окривљеног којима се указује да је заснивањем побијаних правноснажних пресуда на истима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену навода захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП обзиром да се истима оспоравају чињенична утврђења суда везано за радњу извршења предметног кривичног дела, наступелу последицу и наношење повреда оштећеној, који

наводи по оцени овог суда представљају повреду члана 440. ЗКП, која у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић